

[Kaj Poulsen]

Jeg synes jo nok, at fru Lilli Gyldenildes stemmeføring var lidt anderledes, end sagen her berettiger til. Alene at henvise til, at om-lægningen af beskæftigelsesmidlerne skulle kunne få et parti til at stemme for denne lov, og at vi på den baggrund skulle have set hr. Ole Vagn Christensen sinke udvalgsbehandlingen!

Nu skal jeg fortælle fru Lilli Gyldenkilde, hvad denne sag drejer sig om. Den drejer sig om, at vi under det udvalgsarbejde, vi har haft, har spurgt og spurgt og spurgt om, hvad det er for en regionalisering, det drejer sig om. Da vi havde besøg af de tjenestemandsansattes organisation i udvalget, spurgte vi også dem: jamen hvad er det for en regionalisering, der her tænkes på? Og hvad var deres svar til os? Ja, de havde nogle udflydende tanker, og det eneste præcise var, at nu skulle regionschefen ikke ansætte lønramme 7-mennesker.

Det, man gør her fra SFs og VS' side, er, at man åbner en ladeport, så regeringen og arbejdsministeren kan regionalisere det, de vil, uden at lytte til arbejdsmarkedets parter. Vi har bedt om, at man venter på resultatet af det arbejde, der er gået i gang i Landsarbejdsnævnet mellem arbejdsmarkedets parter, for at de kan få indflydelse på arbejdsmarkedspolitikken i Danmark. Det ønsker SF åbenbart ikke. Hvis det er sådan, at man vil misforstå, hvad der ligger i de forbehold, Socialdemokratiet har taget, kan man gøre det, men dette er den reelle begrundelse.

(Kort bemærkning).

Carsten Andersen (SF):

Jeg vil godt igen spørge hr. Ole Vagn Christensen, hvor ændringerne i kompetencen sker med hensyn til, hvad der kan styres fra centralt hold før regionaliseringer og efter den. Vi har i udvalget fået nogle skemaer, som meget klart viser, at der for så vidt ikke sker nogen. Den ændring, der sker, er, at man flytter en række administrative ting fra det centrale hold ud lokalt, og det er, hvad hr. Ole Vagn Christensen kalder en centralisering.

Når man ser på, hvad de enkelte arbejdsformidlingskontorers mulighed er, er det, at de ikke skal fare til København og styres fra København, men har en kontakt til regionen i det lokale led. Denne fjernstyring, som

mange inden for AF-systemet har beklaget sig over og sagt var et underligt bureaukratisk system, gør man nu tættere, og man kommer tættere ud i området.

Hvor er det så, arbejdsmarkedsnævnene bliver spillet ud? Der står jo intet i dette forslag om, at arbejdsmarkedsnævnene bliver spillet ud og får mindre kompetence og ringere indflydelse. Det er nogle tågede fantasi-forestillinger, hr. Ole Vagn Christensen ser i disse ting, og som han ikke kan beskrive nærmere.

(Kort bemærkning).

Lilli Gyldenkilde (SF):

Det er jo oplagt, at Socialdemokratiet og SF har divergerende opfattelser af, hvordan arbejdsmarkedsnævnene skal fungere. Vi mener ikke, de har fungeret godt nok med den nuværende sammensætning. Derfor ville vi gerne have kigget på en anden struktur. Vi har ikke haft travlt, vi har villet vente på, at vi kunne få en drøftelse, men det har vi ikke kunnet. Og når hr. Kaj Poulsen nu forsøger at belære mig om, hvad dette handler om, må jeg melde hus forbi.

Socialdemokratiet, SF og de Radikale indgik aftale om denne lov i 1982. Da satte vi kommunernes repræsentanter ind, fordi vi godt kunne se, at der ikke blev taget behørigt hensyn til den gruppe mennesker, som er dårligst stillet på arbejdsmarkedet, eller som allerede er skubbet ud af det; så kom ikke og sig, at jeg ikke kender til denne sag!

Nu sker der så det, at arbejdsministeren render, alt hvad remmer og tøj kan holde, fordi han oplever, at i LAN går Dansk Arbejdsgiverforening og LO sammen og skriver breve. Der går panik i det, og så bliver man nødt til at lave noget på området med det resultat, at man ødelægger to love.

Det er ærgerligt, for kunne vi have fået en bredere drøftelse, er jeg sikker på, at vi kunne have mønstret et flertal til at gøre det her bedre end det, der nu foreligger.

Vi stemmer for det alligevel, fordi det er lidt bedre end det oprindelige. Det kunne være blevet meget bedre, og fordi Socialdemokratiet har den opfattelse, at det er arbejderbevægelsen og arbejderpartiet, behøver det ikke at være rigtigt. Det kunne måske en gang imellem betale sig at tale også med andre, som kan gennemskue tingene.